

DEN LILLA TEDDYBJØRNE

Liam likte ikke julegaven sin.

Av Kimberley Warner
(Basert på en sann historie)

Første juledags morgen våknet Liam ekstra tidlig. Han snek seg inn i stuen sammen med sine to yngre søstre, Holly og Sarah. Der hang syv hjemmelagde strømper på rad. Noen var små og brede. Andre var lange og tynne. Og noen var så gamle at fargene på dem hadde falmet. Men det viktigste for Liam var at hver strømpe var fylt med deilige godterier.

Liam tok tak i strømpen sin og snudde den på hodet. Han rynket pannen. Det var én sukkerstang, én appelsin og bare en håndfull godterier.

"Er dette *alt*?" spurte han.

Holly og Sarah rynket pannen også. Så gliste Liam. Kanskje dette betydde at gaven hans ville være veldig bra! Han håpet det var det nye videospillet alle vennene hans spilte.

Men da Liam endelig åpnet gaven sin, vokste bare skuffelsen hans. Gaven hans var en lilla teddybjørn. Den var håndlaget, med øyne av svarte knapper og et lite brodert smil.

"God jul, Liam," sa mamma med et stort smil.

Liam smilte ikke. Dette var ikke gaven han ønsket seg.

Småsøstrene hans fikk også kosedyr, og de tre eldre søstrene også. Men det fikk ham ikke til å føle seg bedre. Dette var verdens verste jul.

"Hva er i veien?" spurte storesøsteren, Erin, etter frokosten. "Du har vært gretten hele morgenen."

"Jeg liker egentlig ikke gaven min," sa han. "Det er bare en kosebamse som mamma har laget. Hvorfor ga hun meg ikke noe jeg ønsket meg?"

Erin smilte. "Bli med meg."

Hun tok ham med til mammas soverom og pekte på den gamle symaskinen på bordet.

"Det er mammas symaskin," sa han. "Hva så?"
Hva annet ser du?

Liam rynket pannen. Han så synåler, fargerike sytråder og noen brettede tøyestykker. Han så også en pose med fyll, myk og luftig som en sky.

"Jeg vet at du ville at mamma skulle kjøpe noe annet til deg til jul," sa Erin. Men vi har ikke penger til det. Jeg elsker kosebamsen mamma har laget til meg. Den viser hvor glad hun er i meg."

"Hva mener du?"

"Det tar tid å lage et kosedyr. Det krever tålmodighet. Mamma satt ved dette bordet i mange timer og laget en leke til hver enkelt av oss. Hun sørget for at

vi alle fikk en gave. Tror du ikke det betyr at hun er glad i oss?"

Liam tok på det lilla stoffet som mamma hadde brukt til å lage kosebamsen hans. Kanskje Erin hadde rett. En gave trengte ikke å være flott for å være en god gave. I Primær hadde Liam lært at Jesus var den største gaven, og Jesus ble født i en enkel stall.

Liam løp for å finne mamma.

Han ga henne en stor klem. "Tusen takk for kosebamsen", sa han.

Han syntes ikke teddybjørnen var så tåpelig nå. Selv om det ikke hadde vært noen gaver i det hele tatt, følte han familiens kjærlighet. Og det gjorde det til en spesiell jul. ●

Denne historien fant sted på New Zealand.

